

SAMMIE IS ZOEK!

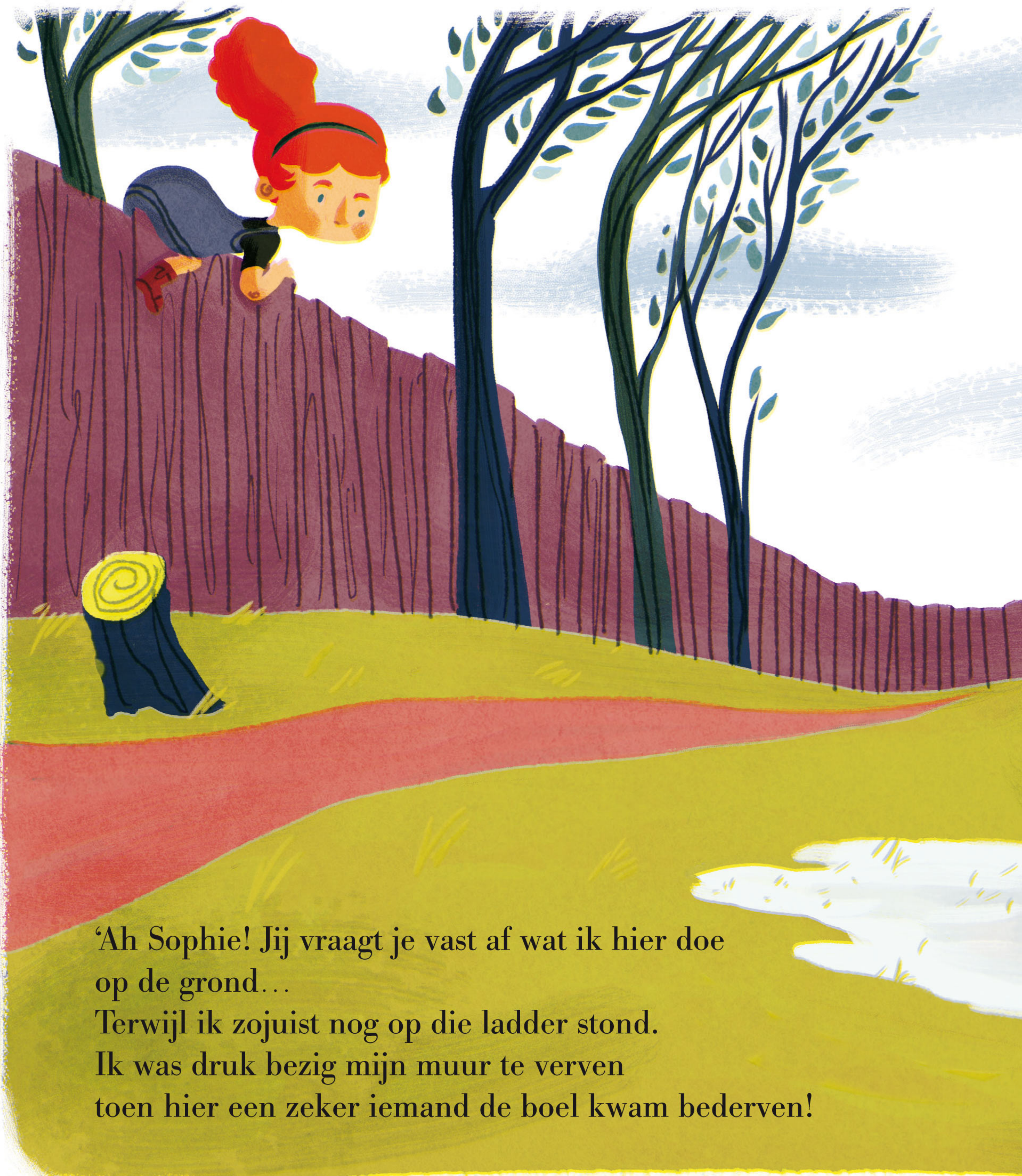
Geschreven en getekend door
EMANUEL WIEMANS



EEN GOUDEN BOEKJE



RUBINSTEIN



‘Ah Sophie! Jij vraagt je vast af wat ik hier doe op de grond...
Terwijl ik zojuist nog op die ladder stond.
Ik was druk bezig mijn muur te verven
toen hier een zeker iemand de boel kwam bederven!’

Klein Sophietje, met haar grote, rode krullen
stond vanaf de bovenste tree
naar benee te brullen:

‘Oma, oma!
Ik zoek al een hele tijd
maar volgens mij is m’n vriendje
Sammie kwijt.
We speelden verstoppertje,
moet u weten,
en volgens mij is hij dat
een beetje vergeten.’



Oma, met in haar handen een laken,
stond zich behoorlijk boos te maken.
‘Oma, als u klaar bent met tellen tot tien,
heeft u Sammie soms ergens gezien?’
Oma zei: ‘Alles was gestreken, netjes en droog,
de hele mik gevouwen in stapels, heel hoog.’





Dat vriendje van jou brengt me een hoop ellende.
Ik was bijna klaar en kijk nu wat een bende!



‘Maar maak je geen zorgen, mijn kleine meid,
een vriendje raak je niet zomaar kwijt.
Ga maar even bij Buurman Kwast kijken
want ik moet nu weer verder met strijken.’



Naar Buurman Kwast,
da's gelukkig hiernaast.
Daar vind ik Sammie vast,
als ik me haast.

'Buurman Kwast, kunt u mij
horen?
Mag ik u misschien heel even
storen?'

